

Opsamling på interessentmøde (12.06.25)

STED: THORLOUNGE, CEPHEUS PARK

BORDVÆRT OG REFERENT: ANNE ERLANDSEN

Opsamling på øvelse 1 (mini-tragt)

Vigtige emner/temaer, som bordets deltagere hæftede sig ved
• "Randers er ikke en klub, jeg har lyst til at være en del af" – bymæssig uklar profil • Mindsettet i Randers Kommune (fokus på fleksibilitet, ressourcensyn og narrativet) • Manglende forældrekompetencer (øget sundhedspleje, dårlige sprogvurderinger, potentiel mistrivsel) • Hurtig ageren – hvorfor ender man med at gå 2 år derhjemme? • Mangler investeringer i understøttelsen af de unge (i at de bliver uddannet) • Større forpligtelse i at støtte uddannelsesinstitutioner i egen by • Unge uden for fællesskabet • Mange unge tror ikke på sig selv. • Politisk uro gennem mange år er ikke befordrende for sammenhængskraften og retningen for byen.
Spørgsmål/andet

Opsamling på øvelse 2 (dialog ved bordene)

Idéer og muligheder fra borddeltagerne (spørgsmål 1 på slide)
• Sociale partnerskaber. Forpligt hinanden mere på tværs af kommune, foreninger, folkeskoler mv. Evt. med et fælles værdisæt med henblik på at løfte de unge (giv dem en større tro på sig selv). Værdisættet skal italesættes: "Hvad er det vi gør?". • Styrket samarbejde mellem erhvervsliv, civilsamfund, uddannelsesinstitutioner og kommune • Tværprofessionel grænseløs samskabelse med og om de unge – høj faglighed blandt kommunens medarbejdere • Samarbejde på tværs/samskabelse (Job First + det der følger med fx familie osv.). Snakke rundt om hele familien. • Sikre kontinuitet - "Der er én, der er den" f.eks. ala koordinerende sagsbehandler

- Kommunen skal mere ud i de lokale fællesskaber
- Kommune og civilsamfund er på samme hold – der skal være mere fleksibilitet i samarbejdet
- ”Mens du venter” – hjælp familien med at håndtere børnenes udfordringer, mens de venter på en udredning/diagnose – eventuelt fra andre steder end kommunen.
- Mere fokus på basale færdigheder for at kunne begå sig i samfundet (både børn og forældre). Uddannelse er ikke altid svaret.
- Kommunen skal være mere åben for eksperimenter – mere investeringsvillig. Afprøv flere indsatser – tænk i ”mikrodonationer”. ”Eksperimenthovedstaden – Drøm det, gør det” (ikke relateret til udsatte børn og unge men f.eks. Memphis Mansion).
- Randers og opland er én kommune
- ”Uddan dem vi kan, ikke kun dem vi skal” – det kræver at kommunen investerer.
- Udbredelse af vellykkede projekter til andre områder

Vi kan...

(spørgsmål 2 på slide)

- Øget samarbejde mellem grundforløb på SOSU-uddannelsen og ungdomsskolen
- Børnehaver/folkeskoler på besøg på uddannelsesinstitutioner f.eks. SOSU.
- Hvis der skabes mindre ”lokale enheder” kan der muligvis skabes mere motivation til at bidrage f.eks. i form af frivillighed
- Daghøjskolen kan fungere som et ”vikarbureau”. Når virksomheder får behov for hjælp til diverse småjobs, kan de kontakte Daghøjskolen, og så kan Daghøjskolen sende folk ud. Virksomhederne sender fakturaer til Daghøjskolen.
- Klæd i højere grad medarbejderne i virksomheder på til at kunne håndtere medarbejdere med diagnoser. Uddannelsen/undervisningen kunne eventuelt foregå i lokale foreninger. Nogle medarbejdere med diagnoser, der er blevet taget godt imod, kan efterfølgende selv påtage sig rollen som ”mentor” for nye medarbejdere med diagnoser. Det er de dygtige til.
- Efteruddan i højere grad pædagogisk personale i daginstitutioner ift. håndtering af sprogvanskeligheder hos småbørn. Det koster næsten ingenting at efteruddanne pædagogmedhjælpere og pædagogiske assistenter.

Styrker, vi kan bygge videre på

(spørgsmål 3 på slide)

- Flere penge i erhvervsrettede tiltag som f.eks. juniormesterlære
- Opskaler projekt RUN hos Ungdomsskolen. Projektet har netop til formål at hjælpe unge i gang med uddannelse eller arbejde.